

کودکان مهاجر دسترسی به آموزش و زندگی اجتماعی در حال حاضر!

لایحه جدید آموزش و ایجاد پلیس دانشگاه با تصمیم دولت نشان میدهد که تعداد کمتری از ما در "طبیعی بودن" جدیدیکن تحمیل می کند، جای میگیریم "عادی" برای برخی دیگر "چندان جدید" نیست. برای مهاجران، این عادی بودن سالهاست که واقعیتی مشترک است.

هزاران کودک مهاجر در سراسر قلمرو یونان زندگی میکنند از روند یادگیری مستثنی هستند زیرا دولت یونان حق آنها را برای دسترسی به سیستم آموزشی کاملاً نادیده گرفته است. مهاجران زیر سن (۴/۱۷) سال حدود ۲۷۰۰۰ نفر تخمین زده میشود که در سال های اخیر کمتر از نیمی از آنها در مدارس ثبت نام کرده اند. یکی از دلایل کم بودن ادغام مدارس این است که به مقامات شهرداری تحویل داده شده است (اخیراً شورای شهرداری خالکیدیا تصمیم به محرومیت نژادپرستانه کودکان پناهنده از مدارس ابتدایی)، مدیران مدارس، مقامات منطقه ای (مسول انتقال کودکان به اتوبوس از اردوگاه ها به مدارس) و البته سازمان بهداشت دولتی و اداره اردوگاه (EODY) ها. با توجه به عوامل بسیاری، تحصیلات مهاجران و وضعیت محرومیت آنان در وضعیت محرومیت که با شیوع همه گیر بزرگ شده است کمک می کند. در جمعیت مهاجر، متفاوت است انواع محرومیت در آموزش ایجاد میشود. ثبت نام مدارس برای کودکان مهاجر که در شهر های یونان زندگی میکنند خیلی زود امسال در اواسط ماه سپتامبر متوقف شد، بر خلاف سایر سالها زمانی که می توانستند در هر زمان از سال ثبت نام کنند این در متن مورد توجه شد

اقدامات حفاظتی برای جلوگیری بیشتر covid-19. به عبارت دیگر، از استدلال نژاد پرستانه مبنی بر این که مهاجران ناقل بیماری های هستند که جمعیت محلی سالم را آلوده میکنند استفاده شد. اتفاق مشابه برای کسانی در هتل های iom و پناهگاه های زیر سن قانونی بدون همراه اقامت دارند افتاد. در موارد دیگر، بخشنامه های رسمی و بعضاً غیر رسمی دولت از مدیران تاسیسات می خواستند که فرزندان مهاجران را به مدارس نفرستند. اوضاع برای کودکان ساکن در اردوگاه ها دشوار تر است. کلاس هایی بعد از ظهر ها حتی برای مهاجران در مدارس "عادی" یونان امسال انجام نشد، در حالی که قرنطینه عمومی وضع شده به اردوگاه ها به کسانی که در آنجا زندگی میکنند اجازه نمی دهد از اردوگاه ها خارج شوند مگر در شرایط «راه حلی» که دولت برای مقابله با این وضعیت ارعه میدهد تصمیم برای ایجاد «فضاهای آموزشی» در داخل اردوگاه ها برای کسانی هست که موظف به زندگی در آنجا هستند بدهی است که با این باعث محکم شدن قبیله نشینی دانش آموزان مهاجر، محصور و محدود کردن آنها در «ساختار های پناهندگان» به شدت جامعه پذیری آنها را محدود می کند. آموزش از راه دور دقیقاً همان مسله را ایجاد میکند با این تفاوت که در این حالت موانع اضافی مانند کمبود تجهیزات و پشتیبانی فنی، دیوان سالاری نیز اضافه میشود. رویه های مورد نیاز برای دسترسی به سیستم آموزش دیجیتال و حتی مشکلات بیشتر در امکان برقراری ارتباط ایجاد شده. تمام موانع فوق که در دسترسی زنان مهاجر به تحصیل وجود دارد، اختلافات جدیدی را بین این دو ایجاد میکند آنها و افراد محلی. اهمیت رفتن فرزندان مهاجر به مدرسه (هنگامی که مدرسه باز است) در این واقعیت است که در آنجا آنها می توانند، از جمله چیز های دیگر، معاشرت کنند، زخم های خود را التیام دهند، در میان دیگران ابراز وجود کنند و دوست شوند. برای ما، دیدار دانش آموزان محلی و مهاجران یادآوری حیاتی است که ما مدت هاست در جوامع چندملیتی زندگی میکنیم. ما باید تاکید کنیم که کودکان در اردوگاه ها اغلب در برابر دولت خود که در مدرسه و تحصیل ایجاد شده است مقاومت می کنند یک مثال عالی، بچه های اردوگاه ریتسونا هستند که با سازماندهی دوره های بین یکدیگر، خود را آموزش می دهند و نه تنها فعالیت های هنری و محیطی را نیز خود سازماندهی میکنند. مهاجران در اردوگاه ریتسونا حتی با استفاده از مواد که در این اردوگاه ها یافت میشود، فضایی کوچکی ساخته آمد که به عنوان یک مدرسه عمل میکند ما میبینیم که نبوغ تجارت یونان است (سرمایه داری یونان) به سختی می تواند از طریق مدیریت جمعیتی هزاران مهاجر گرفتار در این کشور سود کسب کند. «اتصال» مهاجران از طریق سیستم آموزشی به بازار را به عنوان یک سرمایه گذاری بلند مدت و مشکوک به نظر می رسد. به نظر می رسد برای لحظه دریافت سرمایه های اروپایی برای زندانی کردن مهاجران در حین حال سوق دادن مهاجران از جمله افراد زیر سن قانونی به سمت مشاغل غیر قانونی و مشاغل گزارش نشده، کم درآمد و کم ارزش کافی است. با اینکار آن دسته از ما که به کاستی های مالی دولت یونان اهمیت نمی دهیم، برای دسترسی مستقیم مهاجران به آموزش و پرورش خواهیم جنگید. در حقیقت، دلایل خوبی برای این کار داریم. انگیزه ای ما نه تنها خواستار «ف صبا های برابر»، حق تحصیل و همبستگی با افراد که روزانه از محرومیت رنج میبرد دلیل مهم تر از همه، این واقعیت است که میدانیم از طریق ملاقات، معاشرت و اشتراک با مهاجران، کودکان مهاجر دسترسی به آموزش و زندگی اجتماعی در حال حاضر!

لایحه جدید آموزش و ایجاد پلیس دانشگاه با تصمیم دولت نشان میدهد که تعداد کمتری از ما در "طبیعی بودن" جدیدیکن تحمیل می کند، جای میگیریم "عادی" برای برخی دیگر "چندان جدید" نیست. برای مهاجران، این عادی بودن سالهاست که واقعیتی مشترک است.

هزاران کودک مهاجر در سراسر قلمرو یونان زندگی میکنند از روند یادگیری مستثنی هستند زیرا دولت یونان حق آنها را برای دسترسی به سیستم آموزشی کاملاً نادیده گرفته است. مهاجران زیر سن (۴/۱۷) سال حدود ۲۷۰۰۰ نفر تخمین زده میشود که در سال های اخیر کمتر از نیمی از آنها در مدارس ثبت نام کرده اند. یکی از دلایل کم

بودن ادغام مدارس این است که به مقامات شهرداری تحویل داده شده است (اخیراً شورای شهرداری خالکید) تصمیم به محرومیت نژادپرستانه کودکان پناهنده از مدارس ابتدایی، مدیران مدارس، مقامات منطقه ای (مسول انتقال کودکان به اتوبوس از اردوگاه ها به مدارس) و البته سازمان بهداشت دولتی و اداره اردوگاه (EODY) ها. با توجه به عوامل بسیاری، تحصیلات مهاجران و وضعیت محرومیت آنان در وضعیت محرومیت که با شیوع همه گیر بزرگ شده است کمک می کند. در جمعیت مهاجر، متفاوت است انواع محرومیت در آموزش ایجاد میشود. ثبت نام مدارس برای کودکان مهاجر که در شهر های یونان زندگی میکنند خیلی زود امسال در اواسط ماه سپتامبر متوقف شد، بر خلاف سایر سالها زمانی که می توانستند در هر زمان از سال ثبت نام کنند این در متن مورد توجه شد

اقدامات حفاظتی برای جلوگیری بیشتر covid-19. به عبارت دیگر، از استدلال نژاد پرستانه مبنی بر این که مهاجران ناقل بیماری های هستند که جمعیت محلی سالم را آلوده میکنند استفاده شد. اتفاق مشابه برای کسانی در هتل های iom و پناهگاه های زیر سن قانونی بدون همراه اقامت دارند افتاد. در موارد دیگر، بخشنامه های رسمی و بعضاً غیر رسمی دولت از مدیران تاسیسات می خواستند که فرزندان مهاجران را به مدارس نفرستند. اوضاع برای کودکان ساکن در اردوگاه ها دشوار تر است. کلاس هایی بعد از ظهر ها حتی برای مهاجران در مدارس "عادی" یونان امسال انجام نشد، در حالی که قرنطینه عمومی وضع شده به اردوگاه ها به کسانی که در آنجا زندگی میکنند اجازه نمی دهد از اردوگاه ها خارج شوند مگر در شرایط «راه حلی» که دولت برای مقابله با این وضعیت ارعه میدهد تصمیم برای ایجاد «فضاهای آموزشی» در داخل اردوگاه ها برای کسانی هست که موظف به زندگی در آنجا هستند بدهی است که با این باعث محکم شدن قبیله نشینی دانش آموزان مهاجر، محصور و محدود کردن آنها در «ساختار های پناهندگان» به شدت جامعه پذیری آنها را محدود می کند. آموزش از راه دور دقیقاً همان مسله را ایجاد میکند با این تفاوت که در این حالت موانع اضافی مانند کمبود تجهیزات و پشتیبانی فنی، دیوان سالاری نیز اضافه میشود. رویه های مورد نیاز برای دسترسی به سیستم آموزش دیجیتال و حتی مشکلات بیشتر در امکان برقراری ارتباط ایجاد شده. تمام موانع فوق که در دسترسی زنان مهاجر به تحصیل وجود دارد، اختلافات جدیدی را بین این دو ایجاد میکند آنها و افراد محلی. اهمیت رفتن فرزندان مهاجر به مدرسه (هنگامی که مدرسه باز است) در این واقعیت است که در آنجا آنها می توانند، از جمله چیز های دیگر، معاشرت کنند، زخم های خود را التیام دهند، در میان دیگران ابراز وجود کنند و دوست شوند. برای ما، دیدار دانش آموزان محلی و مهاجران یادآوری حیاتی است که ما مدت هاست در جوامع چندملیتی زندگی میکنیم. ما باید تاکید کنیم که کودکان در اردوگاه ها اغلب در برابر دولت خود که در مدرسه و تحصیل ایجاد شده است مقاومت می کنند یک مثال عالی، بچه های اردوگاه ریتسونا هستند که با سازماندهی دوره های بین یکدیگر، خود را آموزش می دهند و نه تنها فعالیت های هنری و محیطی را نیز خود سازماندهی میکنند. مهاجران در اردوگاه ریتسونا حتی با استفاده از مواد که در این اردوگاه ها یافت میشود، فضایی کوچکی ساخته آمد که به عنوان یک مدرسه عمل میکند ما میبینیم که نیوغ تجارت یونان است (سرمایه داری یونان) به سختی می تواند از طریق مدیریت جمعیتی هزاران مهاجر گرفتار در این کشور سود کسب کند. «اتصال» مهاجران از طریق سیستم آموزشی به بازار را به عنوان یک سرمایه گذاری بلند مدت و مشکوک به نظر می رسد. به نظر می رسد برای لحظه ای دریافت سرمایه های اروپایی برای زندانی کردن مهاجران در حین حال سوق دادن مهاجران از جمله افراد زیر سن قانونی به سمت مشاغل غیر قانونی و مشاغل گزارش نشده، کم درآمد و کم ارزش کافی است. با اینکار آن دسته از ما که به کاستی های مالی دولت یونان اهمیت نمی دهیم، برای دسترسی مستقیم مهاجران به آموزش و پرورش خواهیم جنگید. در حقیقت، دلایل خوبی برای این کار داریم. انگیزه ای ما نه تنها خواستار «ف صبا های برابر»، حق تحصیل و همبستگی با افراد که روزانه از محرومیت رنج میبرد دلیل مهم تر از همه، این واقعیت است که میدانیم از طریق ملاقات، معاشرت و اشتراک با مهاجران، چیز های زیادی برای یادگیری داریم، چه برای خودمان و چه برای جهان پیرامون ما. قضا ما از اینکه سیستم آموزشی را بیاموزیم، که باعث بی تفاوتی، حرفه ای گری و بد بینی میشود، یاد میگیریم که به خوشنیت این جهان عادت کنیم نه از آموزش از راه دور و نه انزوا در اردوگاه ها-- کودکان

باید به مدارس بروند!!!

مبارزات مشترک برای آموزش بدون موانع طبقاتی برای افراد محلی و مهاجران بدون استثنا و یا استثنا!!! چیز های زیادی برای یادگیری داریم، چه برای خودمان و چه برای جهان پیرامون ما. قضا ما از اینکه سیستم آموزشی را بیاموزیم، که باعث بی تفاوتی، حرفه ای گری و بد بینی میشود، یاد میگیریم که به خوشنیت این جهان عادت کنیم نه از آموزش از راه دور و نه انزوا در اردوگاه ها-- کودکان

باید به مدارس بروند!!!

مبارزات مشترک برای آموزش بدون موانع طبقاتی برای افراد محلی و مهاجران بدون استثنا و یا استثنا!!!